

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

เครื่องประกันอรหันต์

ก่อนจ้งหัน

พระเรานี้ได้สั่งโรงงานเอาแก้วี่เขามาไว้ประจำกุฏิ ประจำที่นอนหมอนมุ้ง ประจำห้องน้ำห้องส้วมใหม่ในวัดเรานี้ ได้สั่งแก้วี่จากโรงงานเขาเข้ามาไว้ในห้องน้ำห้องส้วม ในที่หลับที่นอนหมอนมุ้งเหล่านั้นหรือเปล่า ถ้ายังไม่มาให้รับสั่งนะ แหม มันดูไม่ได้นะเวลานี้ ออกจะแตกแล้วนะผม ดูหมุดูเพื่อนอยู่นี่นะ ไข้อยงเลอะๆ เทอะๆ เรื่องกิเลสตัณหาเหยียบหัวพระพุทธเจ้านี้มันไม่ดูเลย ชอบสนุกสนาน ชอบสะดวกสบายที่สุดในเรื่องร่างกาย หัวใจเป็นไฟอยู่มันไม่ได้ดู นี่ดูหัวใจคนนะ พระพุทธเจ้าดูหัวใจคน ไม่ได้ดูโต๊ะดูแก้วี่เรื่องกิเลสปรนปรีอนะ มันเลอะเทอะขนาดนั้นนะเดี๋ยวนี้ จนจะดูไม่ได้

วัดป่าบ้านตาดนี้เลอะเทอะมากที่สุดเดี๋ยวนี้ เลยส้วมเลยถ่านไปแล้ว พระก็เลยมูตรเลยคุดูไปแล้วเดี๋ยวนี้ เป็นยังงี มองไปที่ไหนมันดูไม่ได้ๆ ทนไม่ไหวก็แ้วดเสียทีหนึ่ง พิลึกจริง ๆ แล้วพวกมาวัดมาวามาแบบไหนอีก นี่ก็เป็นแบบหนึ่ง ไม่ใช่เล่นนะ ให้พร

หลังจ้งหัน

(ลูกศิษย์ซึ่งเป็นอุปชฌาย์ประจำอยู่ประเทศออสเตรเลียมากราบ) วิธีการสอนเรื่องภวานานี้ อย่าหนีเกสา โลมา นขา ทันตา ตโจ นะ สติปัญญาจับติดอันนี้ ถ้าจับติดกับเกสา โลมา นขา ทันตา ตโจ ส่วนใดส่วนหนึ่งก็ตาม ให้สติจับติด นั้นละความเพียรจะอยู่ที่นั่น ศาสดาจะอยู่ที่นั่น พระพุทธเจ้าอยู่ที่สติปัญญา ฐานที่ตั้งแห่งสติปัญญาคือเกสา โลมา นขา ทันตา ตโจ นี่ละฐานที่ตั้งที่จะให้เกิดพุทธะขึ้นมาเป็นของเรา พุทธะที่เราน้อมนิกนั้นเป็นของพระพุทธเจ้า น้อมเข้ามาหาใจ พอเชื่อมเข้าถึงกันแล้วเป็นอันเดียวกันเลย ฟุงเลย จับสติให้ดี สติติดกับเกสา สติติดกับโลมา อันใดก็ตาม ถ้าเราชอบในส่วนใด เช่น เกสาหรือโลมานี้อันใดก็ตาม ให้สติติดๆๆ พุทโธ ธัมโม สังโฆ สติติดๆๆ นี้เรียกว่าองค์ศาสดาอยู่ตรงนั้น อย่าไปหามรรคผลนิพพานที่ไหน หาศาสดาที่ไหน ให้หาดูตามหลักธรรมหลักวินัยนี่คือศาสดา เข้าใจหรือ เอาละไป

ศาสดาของเราคือหลักธรรมหลักวินัย ถ้าใครดูนั้นจับจุดนี้ตลอด ก็แสดงว่าตามเสด็จพระพุทธเจ้าตลอด เป็นของเล่นเมื่อไร ดูก่อน อานนท พระธรรมและพระวินัยนั้นแลจะเป็นศาสดาของเธอทั้งหลายเมื่อเราตายไปแล้ว เมื่อเราล่วงลับไปแล้ว จะเป็นศาสดาของเธอทั้งหลาย ดูก่อนอานนท เมื่อมีผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบตามหลักธรรมวินัยคือองค์ศาสดานี้ อยู่ พระอรหันต์ไม่สูญจากโลกนะอานนท พระอรหันต์กับธรรมวินัยติดกันอยู่ ไม่ได้ติดอยู่

กับกาลสถานที่เวลาที่ไหนนะ ติดอยู่กับธรรมกับวินัย อย่าไปมองดูมรรคผลนิพพานที่ ไหน ให้ดูตรงนี้จะเข้าถึงกันหมดเลย นี่เป็นธรรมสำคัญมากที่พระองค์ประทานให้พระ อานนท์ ก็คือสัตว์โลกทั่วๆ ไปนั่นเอง นี่แลคือศาสดาของเธอทั้งหลาย ฟังซิทั้งหลายมัน ครอบโลกธาตุ

ธรรมเป็นแนวทางให้เดิน ให้เดินตามนั้น พระวินัยสองฟากทางกันรั้วเอาไว้ๆ คือ ไม่ให้ออกนอกกลุ่มนอกทาง จะตกหลุมตกบ่อไปเลยละ มันผิด พระวินัยกันเอาไว้สองฟาก ทาง ธรรมให้เดินตามนี้ ศรัทธา วิริยะ สติ สมาธิ ปัญญา ก้าวเดินตามนี้เลย ลงในกรรมฐาน จุดใด เช่น เกสา โลมา นขา ทันตา ตโจ นี้ละธรรม ให้ก้าวตามนี้ๆ นั่นท่านว่า พระวินัยกัน อันตราย ไม่ให้ออกไปหาอันตราย ทั้งสองนี่คือศาสดาของเธอทั้งหลาย จับธรรมจับวินัยให้ ดีจะพุ่งทางเดินเพื่อพระนิพพาน พระวินัยกันเอาไว้ ธรรมเป็นทางเดิน พระวินัยกันสอง ฟากทางไม่ให้ออกนอกกลุ่มนอกทางแล้วจะเป็นอันตราย ให้ก้าวเดินตามธรรม ไปนี้พุ่งเลย ถึง

ดูก่อนอานนท์ ถ้ามีผู้ปฏิบัติตามหลักธรรมหลักวินัยที่เราตถาคตแสดงไว้แล้วนี้อยู่ แล้ว พระอรหันต์ไม่สูญจากโลกนะอานนท์ บอกชัดเจน นี่เครื่องประกันอรหันต์อยู่ตรงนี้ คือธรรมวินัย ท่านว่าอย่างนั้น พอพูดอย่างนี้มันก็อดไม่ได้มันสะเทือนอยู่เรื่อย เพราะมัน สะเทือนตั้งแต่นั้นแล้วไม่เคยจืดจาง ตั้งแต่ครั้งแรกเลยไม่เคยจืดจาง และมันก็วิ่งถึงกัน หมดที่ว่าเหล่านี้ เข้าถึงกันหมด ที่พระองค์ตรัสไว้ตรงไหนนี้ ตรงแนวๆ สวากขาตธรรมตรัส ไว้ชอบแล้วๆๆ ไม่มีผิดพลาดคลาดเคลื่อนอะไรเลย มันสะเทือนอย่างนี้คือมันถึงกัน พูด ง่ายๆ มันถึงกัน แล้วใครบอก ไม่มีใครบอก ก็ธรรมวินัยที่องค์ศาสดานั้นแลบอกจะเป็น ใครบอก เจอก็เจอตรงนั้น ตรงที่ศาสดาบอก ไม่ได้ผิดไปไหน

ธรรมและวินัยนั้นแลคือศาสดาของเธอทั้งหลาย เป็นครูชั้นเอกทีเดียว เอกอุ เลิศ เลออยู่ตรงนี้ ให้ยึดนี้ให้ดี อย่าไปมองดูเมฆดูหมอก ดินฟ้าอากาศ ว่าเข้าสายบ่าเย็น แล้ว ความซึ้งเกี้ยวซึ้งคร้านมันจะตีหัวลงหมอนลงเสื่อ ให้เอาตามนี้ เพราะฉะนั้นเราถึงได้ว่าเรื่อง เก้าอ้งเก้าอี้เก้าอ้ออะไรๆ มันเพื่อความสะดวกทางกาย มันไม่ใช่ทางธรรม นี่เป็นเรื่องของ กิเลส เข้าใจไหม ดูแล้วดูเล่าอยู่ที่นี่ เขาเอาอะไรมาให้เรานี้เราไล่เอาคืนเลย ไม่เอาเลย เพราะ เรื่องใหญ่คือศาสนาที่จะให้เป็นประโยชน์แก่โลก ไรสิ่งที่เขาเอามาให้มันเป็นประโยชน์อะไร มันเป็นภัยอยู่ในนั้น

เจตนาเขาดีไปตามฐานะของเขา แต่ธรรมที่เลิศเลอนั้นซึกับอันนี้มันเข้ากันไม่ได้ จึง ได้ปิดออก คนที่เขามาถวายอะไรมากมาย ไล่เอาคืนต่อหน้าต่อตาเลย เราไม่เอา ฝืนทำไม ฝืนพระพุทธเจ้า ความหมายว่าอย่างนั้น ถ้าเอาตามเขาก็ฝืนพระพุทธเจ้า ไม่เอาตามเขาก็ เดินตามพระพุทธเจ้า ให้เขากราบพระพุทธเจ้าไปตามเรา นั่นความหมายว่าอย่างนั้น สิ่ง เหล่านี้สิ่งปรนปรือ เรื่องร่างกาย เรื่องกิเลสตัณหา อยู่กินสบาย นอนง่ายไปง่าย สบาย

เท่าไร มีหรรษาฟูฟ่า มีแต่เรื่องของร่างกายที่เป็นเรื่องของกิเลสพอกพูนหัวใจทั้งนั้นนะ ผู้
ท่านปฏิบัติธรรมจริง ๆ พระพุทธเจ้าเสด็จออกทรงผนวช มีอะไรตามเสด็จพระพุทธเจ้า ก็มี
มักัณฐกะเท่านั้นกับฉันนะอำมาตย์เท่านั้นบึ้งเลยเทียว ดูเอาซิ นั่นละแบบฉบับ ท่านหา
ความสะดวกราบรื่นที่ไหน

ไปอยู่ในป่าเมืองพาราณสีไซ้ไหม(ตำบลอรุเวลาเสนาณิคม แคว้นมคธ) เราดูนาน
มันก็ลึ้ม อย่างนี้ละความจำเป็นอย่างนี้ ไม่เหมือนความจริงนะ ความจริงนี้ใสแจ้วตลอด ไม่
ต้องท่องต้องบ่น จำอยู่นั่นตลอดเลย นี่ความจริง เข้าใจไหม ความจำเป็นมาเท่าไร เรียนไป
ได้เท่าไร จำได้เท่าไร ลึ้มไปทั้งนั้นละ จึงไม่แน่นอน ท่านจึงสอนไว้ว่า ปริยัติ นี่คือความจำ
เรียนมาจำเป็นเป็นแถวเป็นแนวทางการปฏิบัติ ที่นี้ให้ปฏิบัติ นี่ผลจะเกิดที่นี้ละ เกิดจากที่
ชี้แบบแปลนแผนผังให้แล้วจากปริยัติ ให้ทำอย่างนั้น ๆ แล้วทำอย่างนั้นผลก็เกิดขึ้นมา ผล
เกิดขึ้นมาแล้วเป็นปฏิเวธ คือรู้ผลแห่งงานของตนเป็นลำดับไป

เดี๋ยวนี้ศาสนามันจะไม่มีนะ พูดตรง ๆ พูดอย่างนี้ ใครจะว่าเราบ้าให้ว่ากันทั้งโลก
นั่นแหละ เพราะโลกมันเป็นบ้ามานานแล้ว มันชินต่อความเป็นบ้าแล้ว มันถือว่ามันเป็น
คนดีเหยียบหัวธรรมไปทั้งนั้นเวลานี้ ธรรมมีที่ไหน เราพูดจริง ๆ ตัวเท่าอึ้งอึ้งนี้ก็ตาม
หัวใจไม่เป็นอึ้งอึ้งนี่วะ พูดตรง ๆ มันจำอยู่นี่ตลอดเวลาจะให้ว่าไง ใครจะว่าอะไรก็ว่ามาซิ
มันเป็นอยู่ในหัวใจนี่ ปฏิบัติก็ปฏิบัติเพื่อหัวใจ รู้ที่หัวใจ ไม่ได้รู้ที่อื่นที่ใด เมื่อรู้ที่นี้พูด
ออกมาจากนี้มันผิดไปที่ไหน เราจึงไม่เคยสะทกสะท้านกับสิ่งใด อันมุตรอันคุณมันเท่ามัน
หอนพ้อ ๆ แฝ่ ๆ เฉยเลย เหยียบก็ไม่เหยียบมันเหม็น เหยียบอะไรติดทำอีก ล้างเท้าอีก
ไม่เหยียบขี้ หลีกไปเสียอย่างนั้น มันมีแต่บุตรแต่คุณเต็มโลกเต็มสงสารทุกวันนี้

วัฏจักรคืออะไร มันหมุนหัวใจของโลกจนจะตาย นั่นละวัฏจักร วิวัฏจักรคือเปิด
ออกให้หมด อะไรหมดแล้วหมดโดยสิ้นเชิง สมมุติหมดโดยสิ้นเชิงไม่มีอะไรกวนใจ
พระพุทธเจ้า-พระอรหันต์หมด เรื่องกวนใจไม่มี บอกง่าย ๆ สิ่งที่ถูกทั้งหลายเป็นสมมุติ
ทั้งหมด ละได้หมดแล้วเอาอะไรมากวน ท่านไม่กวน เวลาที่จะใช้ตามสมมุติท่านก็แยบเอา
สมมุติออกมาใช้ ใช้ปุ๊บ ๆ แล้วไปพร้อมกันเลย หายเงิบ ๆ ไม่มีอะไรเหลือในจิตของท่าน
นะ จิตพระอรหันต์เป็นอย่างนั้น

ไม่ได้เหมือนพวกเรา พูดอะไรหนักไปเบาไปอะไรมันจะเอามาเป็นอารมณ์เผา
เจ้าของอยู่นั่นแหละ ท่านไม่มี จะว่าหนักว่าเบาเป็นธรรมทั้งนั้น ไม่ว่าพูดนี้มันवलอ่อนหวาน
ไพเราะเพราะพริ้งขนาดไหนตามโลกเขาสมมุตินิยม หรือเผ็ดร้อนขนาดไหนก็ตาม ท่านจะ
เป็นสภาพเดียวกัน เพราะกิริยาที่ท่านแสดงออกนั้นเป็นประโยชน์ด้วยกันหมด เช่นอย่างไม้
เขาไสกบก็เป็นประโยชน์ในทางไส ถากก็เป็นประโยชน์ในการถาก ฟันก็เป็นประโยชน์ใน
การฟัน เป็นประโยชน์ทุกประโยชน์ที่เขาทำไป

อันนี้ก็เหมือนกัน ธรรมไม่ว่าจะธรรมประเภทใด ธรรมแบบประเภทนี้มีมวล อ่อนหวานกับประเภทที่เด็ดเดี่ยวร้อนก็ดี มีแต่เรื่องธรรมทั้งนั้น ใช้ตามประเภทๆ ไป ท่าน จะเอาความเสียหายมาจากไหน ธรรมไม่เคยทำความเสียหายแก่ผู้ใด สอนออกมาจะเป็น ความเสียหายอะไร นอกจากตัวกิเลสตัณหามันเป็นตัวเสียหายอยู่แล้วในจิตใจ อะไรคว่ำมา ก็เป็นไฟมาเผาเจ้าของเท่านั้นเอง ธรรมที่เป็นน้ำดับไฟก็กลายเป็นไฟมาเผาตัวเอง มันเป็นอย่างนั้น เพราะกิเลสเป็นภัยอยู่ในหัวใจ

มองดูที่ไหนมันจะดูไม่ได้ นานๆ แผลเอาเสียทีหนึ่งๆ คือทนจริง ๆ นะเรา ทนกับ หมุกกับเพื่อน ไม่ใช่ธรรมดา ธรรมดาเราคิดหมดแล้ว ถ้าสมมุติว่าหลักไปอยู่ในป่าตรงไหน มันก็อยู่ไม่ได้ มันจะรุมไปยุ่งเต็มไปหมด ไปอยู่ที่ไหนมันก็อยู่ไม่ได้ละ ธรรมดาอยู่อะไรกับ โลกอันนี้ มันมีอะไรติดหัวใจ ว้างั้นเลยนะ อยู่กับโลกก็อยู่กับโลก ธาตุชั้นแรกก็เป็นโลก มัน ก็เป็นของมันอยู่ที่นี่ มันก็เหมือนไม่มีอยู่ในนี้ มีแต่อันนี้จำครอบโลกธาตุอยู่ อันนั้นถ้าพูดว่า มีก็เป็นเงาๆ ไปอย่างนั้นละ ไม่มีอะไรเหนือความสว่างจำครอบโลกธาตุ อันนี้เหนือหมด

เพราะฉะนั้นจึงว่า **สุญญโต โลก** โลกนี้สูญหมด คือมันไม่เหมือนความสว่างจำที่ เหนือกว่าทุกอย่าง นั่นครอบไปหมด โลกเลยกลายเป็นโลกสูญไปหมด ความสว่างจำความ สว่างของจิตปิดวัตถุสิ่งทั้งหลายที่ว่ามีหนาแน่นเต็มโลกธาตุนี้ให้หมด **สุญญโต โลก** เป็น โลกว่างไปหมดเพราะความว่างของใจนี้ครอบไปหมด เข้าใจหรือยังวันนี้นะ นั่นละท่านว่า **สุญญโต โลก** โลกเป็นของว่าง คือหัวใจมันว่างมันครอบไปหมดเลย สิ่งทั้งหลายมีเหมือน ไม่มีมันครอบไปหมดเลย แล้วจะเอาอะไรมาเป็นกองทุกข์ให้ท่าน ท่านจะมีเรื่องกับอะไร อยู่กับโลกท่านก็อยู่ไปอย่างนั้นละ

ธาตุชั้นแรกมีอยู่ท่านก็ปฏิบัติตามธาตุตามชั้น ส่วนธรรมชาตินั้นเหนือไปหมดแล้วไม่ มีปัญหาอะไรทั้งนั้น เราจะพูดให้เต็มปากเต็มตามหลักความจริงก็ว่า ท่านผู้ฟังแล้วนั้น หมดเรื่องโทษเรื่องบุญเรื่องคุณอะไรหมด เพราะเหล่านี้อยู่ในวงสมมุติทั้งหมด เรื่องอาบัติ อาจอะไรเป็นสังฆปาราชิกหมดโดยประการทั้งปวง ไม่มีอะไร แต่ธาตุชั้นของท่านเป็น สมมุติ จิตตวิมุตติครองชั้นอยู่ก็ต้องปฏิบัติตามธาตุตามชั้นให้เหมาะสมกับสังคมนิยม หรือโลกนิยม นับถือกันยังไงท่านก็ปฏิบัติไปตามนั้นๆ ที่จะให้ท่านมาเป็นโทษเป็นกรรมกับ กิริยาที่แสดงออก บอกว่าหมดโดยสิ้นเชิงไม่มี กิริยาก็กิริยาแสดงเพื่อโลกไปเท่านั้นเอง ไม่ได้เพื่ออะไรนะ

อย่างพระอรหันต์ท่านก็ปฏิบัติตามหลักธรรมวินัย ยิ่งเรียบร้อยยิ่งกว่าเราอีกนะ เพราะธรรมชาตินั้นจำอยู่แล้ว อะไรผิดถูกชั่วดีตามหลักนิยมของโลกของสมมุติท่านก็ ปฏิบัติให้เหมาะสมๆ ดีไม่ดีละเอียดยกกว่านั้นเข้าไปอีก ท่านยังดีกว่าเราอีกนะ ไม่ใช่ที่ท่าน อะไรหมดโทษแล้วจะทำอะไรท่านก็ทำไป ท่านไม่ทำ ท่านยิ่งละเอียดยิ่งเข้าไปอีก การปฏิบัติ

ให้เรียบร้อยดีงามท่านยิ่งละเอียดกว่าคนเราที่มีกิเลส ทั้งๆ ที่ตั้งใจปฏิบัติดีเต็มที่ ท่านละเอียดกว่าพวกนี้อีกขนาดไหน นั้นฟังซิ ท่านจะมาเหยียบย่ำหลักอันนี้ยังไง ถ้าจำเป็นพิเศษไฉน ต้องรู้ไปหมดชีวิตพิเศษ จะให้ท่านเป็นบาปเป็นกรรมกับอะไรท่านไม่มี บอกตรงๆ เลย เรื่องธาตุเรื่องชั้นยังมียังไงก็วางตามสภาพของธาตุของชั้น ของสมมุตินิยมไป พอถึงกาลเวลาเท่านั้นปิดพุดหมดโดยสิ้นเชิง สมมุติไม่มีเลยละที่ท่านจะรับผิดชอบ เป็นอย่างนั้นต่างหากนะ

นี่มันหนาแน่นเข้ามา ไอ้เรื่องวัตถุที่จะเข้ามาเหยียบย่ำหัวพระพุทธเจ้า หนาเข้ามาๆ นี่จึงได้สั่งทางวัดทางในครวัทางไหนให้ไปหาชนมาเก้าอี้ สั่งโรงงานเข้ามา อะไรที่จะสะดวกสบายแก่ร่างกาย กินอยู่หลับนอน ซึ่งง่ายเยื้อง่ายรอดออกไปเลย เอ้าหามา อย่ามองดูธรรม ไฟเผาหัวใจทำไมไม่ดูตรงนั้น สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งภายนอก ประนปรี้อมันหาอะไร เรื่องร่างกาย พออยู่พอกิน พอหลับนอน อยู่ไปวันหนึ่งๆ เท่านั้นพอ แต่จิตใจอยู่กับธรรมตลอดเวลา นั่นหลักใหญ่อยู่ตรงนั้น

ทุกข์ยากลำบากอะไรเรื่องสติกับจิต เรื่องความเพียรอย่าถอย อย่าปล่อยวาง ความหมายว่าอย่างนั้น สิ่งเหล่านั้นเพียงอาศัยเขาเท่านั้นไม่เป็นหลักใหญ่ยิ่งกว่าที่จะแก้กิเลสซึ่งเป็นมหาภัยอยู่ในหัวใจ อันนี้ตัวสำคัญมาก จิตจึงจ่อลงในจุดนี้ๆ นะ ท่านไม่ได้ไปจ่อตรงไหนมากกว่าจ่ออยู่ที่จิต ซึ่งมหาภัยอยู่ที่นั่น คือกิเลสมหาภัยอยู่ที่นั่น ท่านดูที่นั่นนะ อะไรๆ ภายนอกท่านไม่ค่อยสนใจนักละ ถ้าเรื่องภายในนี้เคลื่อนไหวไม่ได้ เอมันออกจนเปิดโล่งหมดแล้วที่นี้อะไรมายุ่งไม่มี นั่นคุ้มค้ำกันไหมล่ะ กับเวลาท่านเอาจริงเอาจังจ่ออยู่ตลอดเวลา เวลาได้ผลขึ้นมาแล้วอะไรมายุ่งไม่มี จิตพระอรหันต์ไม่มีอะไรยุ่ง หมด เพราะความยุ่งเป็นสมมุติทั้งหมด นั่นเป็นวิมุตติแล้วเข้ากันได้ยังไง มันเป็นอนูฐานะเป็นไปไม่ได้แล้ว จะทำให้เป็นยังไงก็เป็นไม่ได้แล้ว

อย่างพระมหากัปปีนท่านเป็นพระเจ้าแผ่นดิน ท่านออกมาบวช เป็นพระอรหันต์ ถึงเวลาท่านก็ไปลงอุโบสถ ร่วมสังฆกรรมอุโบสถ ท่านก็เลยพูดขึ้นมา เออ ไปลงอุโบสถสังฆกรรมกับพวกหมู่พวกคณะเพื่ออะไร เราก็บริสุทธิ์สุดส่วนแล้วไปลงหรือไม่ลงก็ไม่เห็นมีอะไร ท่านว่าอย่างนั้น พอเรื่องถึงพระพุทธเจ้า ท่านทรงเรียกพระมหากัปปีนมารับสั่ง มหากัปปีนอย่าพูดอย่างนั้น ความบริสุทธิ์เป็นความบริสุทธิ์ โลกสมมุติเป็นโลกสมมุติ เกี่ยวข้องกับสมมุติ นี่เรื่องสังฆกรรมอุโบสถเกี่ยวกับเรื่องสมมุติ เกี่ยวกับเพื่อนฝูง สังฆมณฑลอยู่ร่วมกันในจุดนี้ๆ ให้แน่นหนามั่นคง ความคิดอย่างนั้นเป็นความบริสุทธิ์ก็ถูก แต่เกี่ยวกับหมู่เพื่อนนี่เป็นความผิด

พระมหากัปปีนตั้งแต่บัดนั้นมาจะไกลจะไกลขนาดไหน ท่านไม่เคยละ ไปร่วมอุโบสถสังฆกรรม ท่านเคารพพระพุทธเจ้าขนาดไหน ท่านพูดของท่านก็ถูกของท่าน แต่

เป็นเรื่องของท่านโดยเฉพาะ พระพุทธเจ้าพูดครบไปหมด เวลาที่ธาตุขันธ์ของเราเกี่ยวกับหมู่คณะ เป็นสมมุติอยู่ให้ปฏิบัติอย่างนั้น ๆ ยอมรับทันทีเลย เห็นไหมล่ะ นั่น ท่านเคลื่อนไหวคลาดเมื่อไร ว่าบริสุทธิ์แล้วอยู่ไหนก็อยู่ได้ อันนี้เป็นเรื่องของท่านโดยเฉพาะ แต่เกี่ยวกับเรื่องเพื่อนฝูงเข้าไปเป็นยังไง พระพุทธเจ้ารับสั่งมาตรงนี้พระมหากัปปีนหมอบเลยทันที นั่นเห็นไหมล่ะ เวลาอยู่ในวงสมมุติก็เป็นสมมุติอย่างนั้น ถ้าเวลาลำพังเจ้าของก็เป็นเจ้าของอยู่อย่างนั้นจะให้ว่าไง

พากันจำเอานะ ให้พากันหนักแน่นในความ پاکความเพียร อย่ามาโกโรโกโสอยู่ในนี้นะ เรานักพอแล้ว อย่าให้ออกเราแตกในท่ามกลางบรรดาลูกศิษย์ลูกหานี้เลย เรากจะแตกแล้วนะ เราทน เราเคยปฏิบัติมาอย่างนี้เมื่อไร ไม่เคย ทนเอาๆ มันไหลเข้ามาๆ ทุกทิศทุกทาง ก็มาหาเราเป็นผู้แบกผู้หามรับผิดชอบทุกอย่างอยู่กับเรา อย่ามาเลอะๆ เทอะๆ เรื่องทะเลาะเบาะแว้งกันอย่าให้มีเป็นอันขาดวัดนี้ เรื่องกิเลสตัวนี้หยาบมาก

ถ้าอันนี้ยังมาแสดงอยู่แล้วให้หนีจากวัดทันที อย่าให้อยู่ในวัดนี้ ไม่ว่าพระว่าเณรเราเป็นอย่างนั้นนะ ถ้าลงอันนี้ได้เกิดขึ้นแสดงว่าหยาบมากที่สุด ไล่หนีเลยพระก็ดี ไม่ว่าฆราวาส ไม่ว่าพระไม่ให้อยู่ มันจะทนอยู่รับกันไม่ได้แล้วกับความหยาบขาลามากที่สุดอันนี้ มาแสดงตัวต่อหน้าต่อตาในสังคมแห่งผู้ซื่อสัตย์แล้วเข้ากับใครไม่ได้เลย ยิ่งงี้ก็ให้พึดกับตัวเอง มันจะไปทะเลาะกับใครให้ดูตัวเองเสียก่อน ทะเลาะกับตัวเองเสียก่อน ตัดสินกันอยู่ในนี้ ผู้พิพากษาตัดสินอยู่ในนี้ สติปัญญาอยู่ในนี้ แก้กันอยู่ในนี้ อย่าให้มันแสดงรุกล้ำไปข้างนอก มันเสียหายที่สุด วันนี้ก็พูดเท่านั้นละ

(นักเรียนมา ๗๔ คนครับ) เอาละพูดเพื่อให้ฟังทุกคน เด็กนักเรียนก็มีหุมีตา มีใจเหมือนกัน ฟังทุกคนนะ เอาไปปฏิบัติ ศาสนามีขอบมีเขต มีเหตุมีผล มีหลักมีเกณฑ์ อย่าไปโลเลๆ ไม่ได้นะ เด็กก็ให้เริ่มปฏิบัติตัวตั้งแต่เป็นเด็ก ให้เป็นเด็กดีๆ ตามวัยขึ้นไปดีเรื่อยๆ ถ้าใครปฏิบัติดี ถ้าปฏิบัติไม่ดีแล้วแล้วเลวตั้งแต่เกิด เกิดมาก็เลว เลวมาเรื่อยๆ เลวจนกระทั่งวันตาย อยากเลวหรืออยากดีล่ะ ถ้าอยากดีให้ปฏิบัติตัวเองให้เชื่อฟังครูอาจารย์ พ่อแม่ผู้แนะนำสั่งสอน ถ้าไม่ฟังเหลวไหลนะ เอาละที่นี้จะให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz